ОСТАННІ НОВИНИ

07:42 Українцям хочуть зберегти стаж навіть без сплати ЄСВ: кого це стосуватиметься

07:34 ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні

07:22 Українцям виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично

18:06 Пікантне сало: незвичайний інгредієнт вас точно здивує

18:06 Розбите серце: Кеті Перрі розповіла про важкий рік

18:06 Випийте чашу відразу після 20:53 і шлунку одразу стане легше

18:06 «Світ змінюється, і розуміння щастя стає дещо інакшим», — експертка з прогнозування майбутнього Сесіль Пойньяк

18:06 Всі гарні точки війни відчув

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.09 — 15 серпня 2021

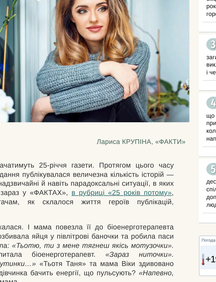

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та про надзвичайні й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

У пітьмі років Віка злякалася. І мама повезла її до біоенерготерапевта «ТьоТі Тані». Поки та розбивала яйця у півлітровій баночки та робила паси руками, дитина вигукнула: «Тьотю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки». — «А зараз?» — запитала біоенерготерапевт. «Зараз ниточки». — «А зараз?» — «Павутинки»... «Тьотя Таня» та мама Віки здивовано перезирнулися: невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? «Напевно, фантазує», — сказала мама.

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: «У бабусі в животі повзають павуки!» — «Дурна, ти мене доб'єш! Які павуки? То мотузочки, то павуки... Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей ллється кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»

«Бабуся Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай"

— Я тоді знову помчала до цієї Тетяни: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив. Тетяна, біоенерготерапевт, дала Віці листочок: «Малюй, що бачиш в голові у мамі». І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у головному мозку… «Так у вас дочка — унікум! — сказала біоенерготерапевт. — У неї рентгенівський зір! Кажеш, вона бачила у бабусі камінчики, павучків, що повзають? Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з протоки…»*

Повернулася я додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачиш?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у кочечок бачу». «Тут хоч подружкам нічого не розповідай», — розкричалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калинівка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років осліпла та потім ще сторіччя приймала людей. Померла у 1975 році, у 90-літньому віці.

Бабуся ніколи нікому особливу надію не давала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Обов'язково відвідувала, починаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від стресу гикав без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набрякло горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже й день операції був призначений, а до бабусі він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки поїду?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горіхною та столітньою. Поговорила, дала йому вилякатися. А коли пацієнт, одучи, перестував гикати, легенько його штовхнула: «Ну, досить, викати». І гикавка пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму…

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності дочки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. — А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває її органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені…

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним виглядом». Правда, як називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчинку тоді вражали стравоходи дітей, подарбовані в синій, зелений та оранжевий кольори після магазинних ковтків і споживання цукерок. У них було стільки хімії…

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не жиу «у світі скелетів». Мій дар — не електрика. Захопив — увімкнув світло, захопив — вимкнув. Я все контролюю.*

> **Читайте також:** *«Двадцять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На першому курсі у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодять вони мені, — зізнається Вікторія. — Перевірила мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розуміти, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не зашкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова». (Сміється.)

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

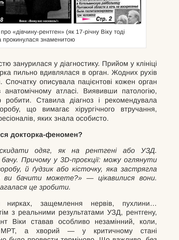

№ 177 (1723) ВІВТОРНИК 28 СЕРПНЯ 2004 ГОДА
ВСЕУКРАЇНСЬКА ЕКСПРЕСНА ГАЗЕТА
ВИДАЄТСЯ С ЖОВТЕНЬ 1997 ГОДА
ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР АЛЕКСАНДР ШЕЛ

ФАКТЫ
И КОММЕНТАРИИ

СЕГОДНЯ в «ФАКТах»

«Я ВИЖУ, КАК ТЕЧЕТ ПО СОСУДАМ КРОВЬ, БЬЕТСЯ СЕРДЦЕ И ШЕВЕЛЯТСЯ ЛЕГКИЕ», – ГОВОРИТ ЕДВА ЛИ НЕ ЕДИНСТВЕННАЯ В УКРАИНЕ «ДЕВУШКА-РЕНТГЕН»

ПАКО РАБАНИ: «В 50-е ГОДЫ МЕНЯ ЛИЧНО ПРИНИМАЛ ТОВАРИЩ СТАЛИН»

ЕДИНСТВЕННЫЙ ЖИВОЙ ЧЕЛОВЕК ЖИВОЙ ЧЕЛОВЕК ОТКРЫЛИСЬ ГЛАЗА ОТКРЫЛИСЬ ГЛАЗА

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю занурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта докторка пильно вдивалася в організм. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Спочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Вивявши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться доктора-феномен?

— Деякі приїбгали та відразу починали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Причому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити і вашу хворобу, й пухлин або кісточку, яка застрягла у вашому стравоході чи бронхах». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини… І експертиза, і пацієнти підтверджували це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінностей практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів…

«Хотіли завербувати карткові шулери»

— Що вам не під силу? — питаю у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не беруся визначити складні кірові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу вірусів. Бачу шкірні хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в Інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу бігають до мене…

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа… Сказала, в чому проблеми. По-моєму, жирафі був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас завербувати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства…

— Був у мене такий дивний пацієнт. Прийшов ніби на прийом, а потім запитав, чу можу я «піддивайти карти рентгенівськими променями», і сказав, що на цьому можна добре заробити… Я швидко його випровадила. А щоб зокем ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічних матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх наскрізь? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки раді унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене любичий чоловік, який зараз мене готовий перевернути грелку.

> **Читайте також:** *«Після шоу «Зважені та щасливі!» чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»*

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то енерготерапевтом, то цілителькою.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не б'ю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вважу бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у виняткових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: раптом подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється)*. Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з тамтешніми клініками. Але якщо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, я люблю і де теж зараз використовую свої особливості доктора-рентгена для діагностики мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захоплливий етап мого життя.*

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїлтала працювати у клініці холістичної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але в знаю, що це працює».

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в іншої героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

16021

До змісту спецпроекту

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Українцям можуть ускладнити виїзд на пенсію: у кордонного загородили про жорстокі умови

Блокнокам загрожує нервовий зрив, а Левкін не варто витрачати гроші: гороскоп на 18 червня

Українцям виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично

ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні

Новини партнерів

Мапа сайту
Новини | Україна | Політика | Світ | Гороскоп
Світ | Пряма лінія | Блог | Політика | Футбол
Культура | Шоу-бізнес | Фотоарк дня | Спецпроекти | Стиль життя
Книга рекордів | Люди та звірі | Життєві історії | 25 років потому
Історія сучасності | Наука та технології | Клуб спокиванка | Запитайте у Фактів
Іменинники дня | Гороскоп | Курс валют | Фотобанк | Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами за мовою замовника, відповідальність — комерційний редактор.